

KÖZEL 200-AN TELJESÍTETTÉK AZ 56 KILOMÉTERES TÁVOT Szupermaraton a szőlőlugasok között

56 kilométert teljesítettek, akik szombaton végigfutották az első homokháti szupermaraton teljes távját. A Mórahalomról indult mezőnyben rengeteg iskolás is szerepelt – vígan kerülgették az utakon a lovas kocsikat, volt, aki egy fürt szőlőt is kapott egy buszmegeállóban. Más a sört hiányolta.

R. TÓTH GÁBOR

Egyesek sportkrémmel kenték magukat, mások Sportszelet-illatban sós kekszet és kiflit majszoltak szombat reggel Mórahalmon, a futócipők és bedurrant vádlik napján – az először megrendezett homokháti szupermaratonra készülődtek így.

A versenyt szervező Napraforgó Futóklub elnöke, *Lévai Imre* elmondta: a cél, hogy testedzési, sportolási lehetőséget biztosítsanak a futás iránt érdeklődőknek, s hogy új sportkapcsolatok köthessenek a Homokhátság települései között.

AZ 59 ÉVES CSABA KATINKA FUTÁS KÖZBEN EGY FÜRT SZŐLŐVEL „DOPPINGOLT”

Bőven akadt erre lehetőség: 56 kilométer volt az össztáv, Mórahalomtól Zákányszéken és Üllésen át Ruzsáig futottak a résztvevők, s innen kanyarodtak vissza Mórahalomra.

– En futok elől, mert én bírom a legtöbbet – jelentette ki az ötödikes *Zsivics Dusan*, bár a mellette ugrándozó *Mojzes Zoltán* ezt erőteljesen cáfolta: „nem, én!” A mórahalmi alsósok és felsősök, összesen 36-an,

A MÓRAHALMI ÁLTALÁNOS ISKOLÁSOK MINDENT BELEADTAK

Fotók: Schmidt Andrea

KÖZEL 200-AN. Mintegy 7 órával a rajt után ért be a célba az utolsó versenyző – a leggyorsabb ebben a kategóriában Kiss Zita volt, 4 óra 13 perc 50 másodperces idővel, a férfiak között Lukovics Béla 4 óra 58 perc 44 másodperccel diadalmaszkodott. A férfi váltót a Napraforgó Light, a nőit a Röszei Napraforgók Csapata nyerte. 13 egyéni futó, 13 felnőtt váltó és 27 kerékpáros – összesen közel 200 fő – teljesítette a távot.

együtt futottak, átlagban ezer-kétezer métert. – Melegítetek! – hangzott a tanári utasítás, s a gyerekek máris szétszéledtek a közeli park fái között. – Nehéz a gyerekeket megmozgatni, mikor a szünet végén kérdeztem őket, mivel telt a nyár, a legtöbbben így feleltek: sokáig aludtak, tévéztek – mondta a testnevelést tanító *Ördög Erzsébet*, hozzátéve: akik viszont itt vannak, imádnak mozogni.

Így lehet ezzel *Kiss Zita* is, az idei 12 óras maraton magyar bajnoka – aki a lelkes amatőrökkel, görkorisokkal és biciklisekkel együtt fél 10 körül vágott neki a távnak. A gyerekek rögtön mindent beleadtak: trappoltak az út jobb oldalán Zákányszék felé. Ilyet sem látott még a Homokhátság: egy gazda éppen tanyájáról tartott az út felé, mikor elhaladtak előtte a futók – igen-csak meglepődött. Néhány lovas kocsi is feltűnt az úton, a gyerekek kipirult arccal, zihálva sandítottak a méltóság-teljesen mellettük ügető állatokra.

– Hajrá, gyönyörűm! – buzdította az egyik futót a helyközi buszra váró *Cseh Lajosné*. Édesanyjánál volt, s egy nagy szatyor szőlőt cipelt haza, Szegedre. Egy fürttel kevesebb lett a teher, mikor feltűnt a színen egy rózsaszín felsős kislány – sietve a kezébe nyomta az édes gyümölcsöt.

Voltak, akik 26 perc alatt teljesítették az első, 7,7 kilométeres résztávot. Zákányszéken pazar svédasztal várta őket: alma, keksz, meggyes, narancsos üdítő, víz. – Sör van? – érdeklődött tréfalkozva *Csaba Katinka*. Az 59 éves asszony éppen csak felmarkolt két kocka csokoládét, s a szőlőlugasokkal, barackfákkal dekorált panorámában máris továtűnt az üllési úton.

Fotók: az interneten! www.delmagyar.hu

A 13 ÉVES BATA LILLA ÉS BARTUS RICHÁRD A VADÁLLATOKKAL ISMERKEDETT A SZEGEDI FÜVÉSZKERTBEN

Fotók: Segesvári Csaba

Lili és Ricsi kalandtúrája a vaksötét fűvészkertben

A kutatók éjszakáján, pénteken este kalandtúrára indultunk két 13 éves tinédzserrel a szegedi fűvészkertben. Árkot ugrottunk, vaksötétben botorkáltunk a hideg éjszakában. Néhány Dóm téri programra is ellátogattunk: az is kiderült, a tudomány mely területei érdeklik leginkább a hetedik Lilit és a nyolcadikos Ricsit.

KANCSÁR TÍMEA

– Nem tudom, mi a neve, de elég kicsi ahhoz képest, hogy egy bagoly.

– Igazad van. Ő a kuvik. A köznyelven: „halálmadár”.

– Miért kapta ezt az elrettentő jelzőt?

– A haldoklók mellett gyakran égő lámpa „társaságában” virrasztottak a hozzátartozók. A vidéki házaknál a fény odacsalta az ablakhoz a tücsköket, lepkeket, azok pedig a kuvikot. A madár ugyanis ezekkel a rovarokkal táplálkozik. Gyakran odaült a párkányra, és „kuvikolt”.

A párbeszéd péntek éjszaka zajlott a szegedi fűvészkertben. A hetedik osztályos *Bata Lilla* érdeklődve kért

LILLA EGY VITORLÁZÓREPÜLŐ MŰSZERFALÁN PRÓBÁLT KIIGAZODNI A DÓM TÉREN

leginkább 10-18 éveseknek szánt program valóban felkeltik-e a tinédzser-érdeklődését a tudományok iránt. Mi is gumicszimat húztunk, zseblámpát ragadtunk, és este nyolc órakor a fiatalokkal együtt nekivágtunk a fű-

– Jaj, ugye ezek nem igaziak?! – viszolygott Lili. Ennek ellenére nagyon élvezte a feladatot.

Negyedik állomáshelyünkre – bár jól eldugták a bokrok közé, de – könnyen megtaláltuk. Néhány röpké perc alatt a fiatalok bebizonyították: szaglás alapján is jól ismerik a fűszereket.

A 60 percesre tervezett kirándulás két és fél órára sikeredett. A hármas és ötös állomást egyszerűen nem találtuk. Árkot ugrottunk, vaksötétben botorkáltunk a hideg éjszakában. Körbe-körbe bolyongtunk. Elfáradtunk.

– Már nagyon fázik a lábam, eredetileg a plázába készültem. Ti se tudjátok, hol vagyunk? – kérdezte a kilencedik osztályos Fanni. Orosházáról utazott Szegedre a kutatók éjszakájára. Négy osztálytársával próbálta megtalálni a helyes irányt.

Negyed tizenegykor végre rábukkanunk utolsó célállomásunkra, ahol ízfelismerő kézségünket tesztelték. A datolyás, szilvalekváros abonett nagyon finom volt, a narancsos és fokhagymakrémmel megkent kukoricapehely már kevésbé esett jól. De addigra már olyan éhesek voltunk, hogy azt is megettük.

Fotók: az interneten! www.delmagyar.hu

Több mint 30 program

Szegeden, a kutatók éjszakáján több mint harminc programmal várták az érdeklődőket a város különböző pontjain. A 13 éves Lilla még a Szegedi Repülő Egyesület vitorlázórepülőjébe is beleült a Dóm téren. Ricsit nem kötötte le a repülés, szerinte uncsi. A fizikához azonban látszott, konyít egy keveset. Rögtön megmagyarázta, mi az a vízűveg, és mire jó a szilárd szén-dioxid, amikor Szolomájer János vegyész kísérleteket mutatott be a tér egyik sátrában. Lili egy élethű műanyag csecsemőt is felöltöztetett, bepillantást nyert a gyerekgonдозás nehézségeibe. Mindketten az öregségi szimulátort élvezték leginkább. A merevítővel és súlyokkal felszerelt ruha segítségével a gyerekek az idős emberek bőrébe bújhattak néhány percre. Átélethették: milyen érzés rosszul hallani, látni, nehezen mozogni és tapintani. Egyetértettek: nem akarnak megöregedni.

magyarázatot a néphiedelemre *Balogh Lajos* biológia-környezetan szakos hallgatótól éjszakai kalandtúránk első állomásán.

A Juhász Gyula gyakorló diákját, Lilit és a rókusai általános iskola tanuló-ját, *Bartus Richárdot* elkísértük a kutatók éjszakájának néhány szegedi rendezvényére. Azt figyeltük, hogy a

vészkertnek. Őt állomáshelyet kellett megtalálnunk. A találkozási pontokon feladatokat teljesítettünk. Mindössze egy térkép segített a tájékozódásban.

– Az biztosan egy fülbemászó – találgatott Ricsi második helyszínünkön. Fehér lepedőn megvilágított állatokat és növényeket kellett felismerni.

ÉS LÁTTA ISTEN, HOGY JÓ

1. MOZIS 11. 6. 8.

BIBLIAI MŰKINCSEK

TÁRLATA A MÓRA FERENC MÚZEUMBAN!

Móra Ferenc Múzeum Szeged

WWW.MFM.U-SZEGED.HU